

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

IMIONA RZYMSKIE
Jutro Teodory.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE
Jutro Zbigniew.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryżkiej	Stopnie zimna podług Reaumura]	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
30	€ 27" 5" 584	+ 30	32, 56	Wschodni słaby	Pochmurno	
2	4, 578	+ 8,	32, 56	" "	Chmury	
10	4, 300	+ 4,	92, 46	" "	Pochmurno	

Wiadomości krajowe.

— Kraków dnia 17 Marca. —

Senat Rządzący Wolnego Miasta Krakowa w względu że część Dyecezyi Krakowskiej położoną jest w kraju W. M. Krakowa, oświadczył, się przychylnie za wyborem J. W. J. X. **Łętowskiego** Kanonika Katedralnego Krakowskiego na dostojność Administratora Dyecezyi na którą w duchu ustaw kościelnych przez Kapitułę Katedralną Krakowską powołanym został.

Wiadomości zagraniczne.

— Paryż 10 Marca. —

Podczas gdy w innych krajach nieszczęścia na statkach parowych, należą do osobliwości, we Francyi następują one częściej jedne po drugich, W dniu 6 b. m. znowu jeden paropływ w Nantez został przez pęknięcie kotła zniszczony. 10 osób miało przytém stracić życie.

— Dnia 11 Marca. —

Xiążę Aumale odjeżdża dziś ztąd do Algieru dla objęcia tam swojej posady pod-

pułkownika w 24 pułku liniowym. Wczoraj J. K. Wysokość dawał obiad pożegnalny swoim dawnym nauczycielom i współpracownikom w kolegium Henryka IV. — Xiążę Nemours dopiero w końcu b. m. uda się do Afryki.

— Dnia 12 Marca. —

Dziś z rana przybyli tu dwaj gońcy gabinetowi do poselstwa rosyjskiego, jeden z Londynu, drugi z Wiednia.

Xiążę Orleanu niewątpliwie przemawiać będzie w izbie parów o projekcie fortyfikacyi. Teraz już wiele osób stara się o bilety wnijsćia do pałacu Luxemburskiego, aby być obecnymi na tych nader ważnych rozprawach. Od czasów kwestyi względem renty nie było tak ważnego przedmiotu w izbie parów.

Prywatne listy z Alexandryi wyjaśniają powody które miały skłonić Mehmeda. Ali do opierania się postanowieniom porty i żądania aby dwa główne warunki zostały wykreślone. Podług jednych Ibrahim pasha miał skłonić swego ojca do tego oporu. albowiem niechce aby przyjęty został firman, który go wyłącza od dziedzictwa, kiedy posiada jeszcze armią mogącą praw

jego bronić. Dodają, że miał oświadczyć swemu ojcu, iż jeśliby poddał się tak poniżającym warunkom, wtedy on (Ibrahim) ogłosi się vicekrólem Egiptu niezawisłym od porty. Z drugiej strony przeciwnie oświadczają że Mehmed Ali oświadczył, że nie może przyjąć podanych mu warunków i raczej powróci do prywatnego życia i z całą swoją rodziną opuści Egipt.

Mówią o wielkim przeglądzie gwardyi narodowej i garnizonu stolicy, który ma mieć miejsce w dniu 1 maja.

Kapitan Ambert, adjutant ministra wojny udał się z szczególną misją do Algieru, do nowego gubernatora generała Bugeaud.

Lord Brougham wyjechał do swojego letniego pałacu w Prowancyi. Unikał on starannie rozmów o polityce.

Marsylia 6 Marca. Okręt *Mentor* przybył z Malty wczoraj wieczorem do tutejszego portu. Ibrahim znajduje się już w Alexandryi. Ojciec jego przyjął go z nadzwyczajną oziębłością, która zamiast się zmniejszać, ciągle się zwiększa. Armia jego w odwrocie okropnie ucierpiała. Wystawiona na ciągłe napady goralii bez żywności i ubrania, zaledwie połowa jej przybyła na ziemię egipską, i ta połowa znajduje się w stanie wzbudzającym przerażenie i litość.

Tulon 7 Marca. Biega tu pogłoska, że flotylla złożona z 5 żagli ma udać się do Indyi. Pewnym jest, że podobna liczba okrętów bierze zapas żywności na 5 miesięcy: — Do Ameryki północnej ma także popłynąć jeden statek z szczególną misją.

Afryka. Algier 24 Lutego. Pierwsze odwiedziny generała Bugeaud były w szpitalach i obozach. Uczynił on to zapewnie aby sobie miłość u żołnierzy zjednać. Zebrał on generałów Schram, Galbois, Negrier, Bellonet, Changarnier, Levasseur, Duvivier, Lafontaine, Tarle i wezwał generała Larmoriciere, aby przybył także do Algieru, dla naradzenia się nad nowym planem i najstosowniejszym dla Algieru systemem

militarnym. — W Czerezeli i Miliana przybywali ciągle w ostatnich dniach zbiegowie z regularnego batalionu Kalifa El-Berkani między którymi wielu podoficerów z znakami honorowemi Abd-el-Kadera. Podług ich zeznań, wielu żołnierzy i naczelników pokoleń pośpieszy za ich przykładem, ponieważ wszyscy znudzili się wojną która ich niszczy.

Abd-el-Kader dowiedziawszy się o przybyciu generała Bugeaud miał powiedzieć: „Znikło już moje szczęście! (???)

Gwardya narodowa Algieru zabiera się już do objęcia służby w mieście i jego okolicach, bo wszystkie wojska mają wymaszerować.

— *London 10 Marca.* —

Z New-York nadeszły znowu ważne wiadomości. Zbliżający się proces pana Mac Leod, ściąga tam całą powszechną uwagę. Kommissya izby reprezentantów w Washington zdała długi raport względem całej tej sprawy którego układ uważany tu jest za bardzo obrażający i grożący względem Anglii. Mniemają tu, że jeśliby kongres i prezydent przychylnie przyjęli ten raport, Anglia musiałaby w tém uważać wprost wypowiedzenie wojny. *Courier* mówi w tym przedmiocie: „Raport pana Pickens jest nieznośną fałszywą w swoich częściach mieszanią mniemanych faktów i fałszywych wniosków. Główne tema jego tworzy zabranie i spalenie paropływu korsarskiego *Caroline*, tudzież oświadczone zatem uwięzienie i oskarżenie pana Mac Leod. Pan Pickens zaczyna zaraz od utajenia a raczej przetworzenia prawdy. Zgromadzenia się amerykańskich rabusiów i kanadyjskich buntowników w Navy Island, przedstawione jest jako nadzwyczajne i niepospolite zebranie awanturników, i że paropływ *Caroline* jako spokojny przewożony statek odbywał przeprawy między brzegami amerykańskimi i Navy Island albowiem nie ma wcale dowodu aby broń albo zapasy wojenne znajdowały się na jego pokładzie prócz małego sześćo funtowego

działa, które należało do jednego z passażerów. Ale coby jaki passażer miał robić z działem polowem, tego pojąć nie możemy, bo wątpimy żeby w Ameryce było zwyczajem chodzić na polowanie z działami polowemi. Dalej występuje klasyfikacya korsarzy z Navy Island, która wszelkich innych słuchaczy uderzyłaby nadzwyczajną nieprawdą, która jednak w kongresie przyjętą została za niewątpliwą prawdę.

Morning Post zawiera list z Paryża, jak twierdzi z dobrego źródła, w którym zapewniają, że układy rozpoczęte między gabinetem francuzkim i mocarstwami, które podpisały traktat lipcowy doszły do takiego punktu, że spodziewają się, że kwestya wschodnia wkrótce będzie stanowczo uregulowaną. Projekt podany przez pana Guizot polepszenia położenia chrześcian w Syryi, nie zaś jak utrzymywały niektóre dzienniki, uczynienia ich niepodległemi, został przez Austryę i Prussy bardzo mile przyjęty, i żywo popierany. Ogubernatorze chrześciańskim naturalnie nie może być mowy ze względu na powagę i niezawisłość porty, ale spodziewają się, że porta dla Syryi mianować będzie osobnego gubernatora, któryby zostawał pod kontrollą wielkich mocarstw europejskich, aby miano pewność, że chrześcianie w Syryi podług zasad ludzkości rządzeni będą.

— *Alexandrya 24 Lutego.* —

Paropływy *Nil* i *Hadszi Baba* przybyły tu w dniu 7 i 9 b. m. Obadwa przybyły z Gaza i po drodze zatrzymały się pod Damiette. Z 400 słabych żołnierzy których miał *Nil* na swoim pokładzie, umarło 66 a z 900 których wiozł *Hadszi Baba* umarło 50 w czasie przeprawy. Wzięły one nowy zapas węgla i odplynęły napowrót aby przywieść resztę chorych z Gaza. Ibrahim pasza wsiędzie na pokład paropływu *Hadszi Baba*, i wyląduje w Damiette, z kąd lądem uda się do Kairo. Stan zdrowia Ibrahima paszy ma być bardzo zwątpiałym. Cierpi on pewien rodzaj żółtaczkki, i zarazem członki jego na-

brzmiają, tak że niektórzy lekarze mniemają, iż ma wodną puchlinę. Broda jego zupełnie posiwiiała, przytem jest on ciągle w stanie wzruszenia, które czyni go tak nieznośnym dla osób blisko go otaczających, że wszyscy jego mamelucy i służący opuścili go. — Przy swoim wyjściu z Syryi spodziewał się Ibrahim że będzie mógł udać się prostą drogą i dla tego wziął tylko żywności na dni 14. Bandy powstańców które się wszędzie snuły, zmusiły go do okrażania, tak, że marsz trwał dwa razy tak długo, przez dwanaście dni armia była bez żywności, i musiała żywić się osłem i końskiem mięsem. Trzy dni nie miano ani kropli wody. Tak okropny niedostatek pierwszych potrzeb, naturalnie pociągnął za sobą wielką śmiertelność. Zaraz po przybyciu do Gaza, Ibrahim wysłał na powrót na tę drogę wielbłądy z żywnością dla ocalenia od głodnej śmierci tylnej straży. 10 tysięcy kobiet które szły z armią egipską, nie były jej wcale ciężarem, owszem, wyświadczyły jej bardzo ważne usługi. Wiele młodych matek pokarmem swoim zasilalo zwątpiałych żołnierzy, przywracając im tym sposobem siły do dalszego marszu. Między jenerałami którzy się w czasie tego odwrotu najbardziej odznaczyli, najwięcej zasługuje na wzmiankę Ahmed pasza Menikli. Przebiegł on prawie całą Syryą aby wszędzie rozproszone korpusy zgromadzić. Wykonał on to w Adana, Orfu Marasz w pośród zbuntowanych okolic zniszczył założone przez Ibrahima warownie, pozagwoźdżał wszystkie działa, których nie mógł zabrać z sobą. Przyprawdziwszy Ibrahimowi wszystkie te oddziały wojska, objął dowództwo nad przednią strażą cofającą się armii. W drodze zbiegło z jego kolumny 120 ludzi którzy schronili się do jednego miasta (nazwiska nie wymieniają) Ahmed zagroził strzelaniem do tego miasta jeśliby nie wydano zbiegów. Jego energia wywarła wpływ, 84 dezertarów przyprowadzono mu napowrót, i wszyscy z jego rozkazu natychmiast przed frontem armii roz-

strzelani zostali. Ta surowość wstrzymała zupełnie dalsze zbiegostwo. Wojsko Ahmeda ciągle otoczone było gromadami powstańców syryjskich, Ibrahim pasza miał bardzo zimno przyjąć wysłańców tureckich i angielskich którzy w drodze wiele przebyli niebezpieczeństw między powstańcami syryjskimi. Oświadczył on im iż nie uznaje ugody zawartej między jego ojcem i komodorem Napier, tylko oddała się z Syrii dla tego że znudził się w kraju gdzie ciągle trzeba trzymać broń w ręku. — O Szeryfie paszy i zarzucenym mu występku, dowiemy się dopiero gdy będzie stawionym przed sądem wo-

jennym. Podejrzenie że ukrywa w domu swoim brata swego dowódcę szwadronu który z swoim wojskiem zbiegł do Turków, spowodowało przejrzenie jego domu, i wtedy znaleziono korespondencyje jego z oficerami tureckimi. — Onegdaj otrzymaliśmy wiadomość o przybyciu Solimana paszy do Kairo Jenerał ten na próżno oczekiwał w Akaba na przybycie żadanego transportu żywności. Gdy zapasy jego bliskie były wyczerpania, wyruszył do Suez, i stamtąd do Kairo gdzie stanął dnia 15. W Akaba zostawił on na obronę pozostawionej tam artyleryi 1,000 ludzi, którym z Suez przysłał żywność i amunicyę.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 1762.

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu

Na skutek wniesionego pod dniami 15 marca r. b. podania p. Karwackiego obrońcy spraw rządowych i instytucyjnych z upoważnienia Senatora nad opieką małoletnich i instytucjami publicznymi czuwającego z dnia 5 czerwca 1840 r. do N. 392 danego, czyniącego, Trybunał po wysłuchaniu wniosków przy swym sądzie prokuratora w myśl art. 770 k. o. wzywa wszystkich mogących mieć prawo do spadku po niegdy Franciszku Urbańskim pozostałego, w gotowiznie z kwoty 4 złp. 3 gr. w skryptach zaś z summy 129,423 złp. 9 gr. składającego się, ażeby w terminie trzech miesięcy od dnia pierwszego obwieszczenia rachując do tegóż spadku zgłoszili się, wrzeciwnym bowiem razie skarb publiczny W. M. Krakowa w posiadanie tegóż spadku wprowadzonym zostanie.

Kraków dnia 18 marca 1841 r.

Sędzia prezydujący

DUDREWICZ

(2r.)

Z. Sekr. Tryb. Brzeziński.

LOTERYA KRAJOWA.

W 935 ciągnięciu d. 31 Marca 1841 roku w przytomności osób od Rządu do tego wy-

znaczonych, wyciągnięte z koła zostały następujące numera:

34. — 40. — 10. — 30. — 9.

Przyszłe ciągnięcie 936 przypada dnia 7 Kwietnia 1841 r.

CENY ZBOZA

na targowicy publicznej w Krakowie w 3ch gatunkach praktykowane.

Dnia 22 i 23 marca 1841 roku.	1. GATUNEK		2. GATUNEK		3. GATUNEK	
	od	do	od	do	od	do
	z. g.	z. g.	z. g.	z. g.	z. g.	z. g.
Krz. Pszenicy	19	19 15	17	18		16
„ Zyta.....		16 24		15 20		
„ Jęczmieni		15 23				
„ Owsa.....		10 15		10		
„ Grochu..	17	24	14	15 20		
„ Jagiel....						
„ Rzepaku.						
„ Wielogrochu						
„ Tatarki..						
Centnar siana	3	15				
„ słomy	1	29				

Sporządzono w Wydziale S. W. i Policyi.

Kraków d. 26 marca 1841 r.

J. Chaberski Z. R. W. S. W.